BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

¶Ad lectorem.

¶Optime lector: cui merito ij aurei sermones minime sunt ingrati. te admonitū esse volum⁹. Quū in eam explicationē quaz ipsi specificationez frequēter appellāt incideris: haud quaqz rei magnitudine terreare. Constat enim ea non sine sanctorūz doctorum multifaria attestatione posita atqz esse ad animę mundationez oīno necessaria. Quippe ꝛ ego multiplici periculo ac scientia didiceriz doctrinā que neruum tangat longe esse vtiliorem: qz eam que tm circa vniuersalia versetur. Quare cū vitia que sunt anime sordes altis fixis sint mīs radicibus: et nisi cū magna ducendi energia euelli ex boium pectoribus possint: opus est: seruata semp modestia: vti explicatione quantuz dici potest maria. Quod si forte coinciderē: aut pro loco eē superflua tibi videbuntur. habita loci ꝛ personarum ratione: rez ipse moderaberē. Vale.

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

¶ Frater Bñdict⁹ Brixianus: Fri Danieli vincẽtino. S. D.

Reclaram mihi ac potius diuinã ꝑ Platonis stoicorũq; omnium sententiam cẽ ꝑater honorande semper visum est: qua illi ipsi precipiebãt homines hominuz causa ac vsu generari: nec solum nobis nasci sed ortus quoq; nostros partiz patria partim amici vendicare debere. Nõ eos vtiq; fugiebat naturam humanã ita ab Deo optimo maximo etiam cõparatã constitutãq;: vt nemo horuz sit q̃q̃ nature donis florcat. quo minus alterius ope egeat q̃z ꝓpissime. Quo fit vt is singulari preconio summis titulis prosequẽdus est: qui ita sese nature prescripto componit: vt nõ sibi modo: verũetiaz alijs post futuris prodesse possit. Qõ etsi alijs atqz alijs studijs hõ assequi possit: quo alijs adsit: id tamen studium: quo homines ad bene beateq; viuendũ informantur: precipuũ atqz hominũ prestantissimuz a sapientissimo quoq; iudicatũ est. Vnde & latine lingue vnicus parens Cicero noster. malle se libellũ per quẽ homines ad virtutes accenderent excudere aiebat: q̃z orationẽ sermone politam ꝓ homine flagitioso. Quod quidem: etsi plerisq; eruditissimi nostre tempestatis viri: cum seculares tuz religiosi pro virili sua nitantur: vt publicitus consultuz sit: hic te mẽ ordo noster & a sui originis initio: & nũc oium maxime facere tare nõ sinit. Neminem hoc loco veliz mihi succenseat ac me leste ferat: q; eousq; ordines nostrũ promouea: vt omnibus aliorum studijs & profectibus anteferam. Nã & res ipsa adeo in aperto sita est: vt non longi⁹ testimonia conquirere sit necesse. Quis enim ozo ꝑater ex[illegible] cet: q̃ta cura: q̃ta diligentia: studio: maiores nostri omn[illegible] operam & nauauerint bu[illegible] & in presentia nauent: vt nõ [illegible] blicis in gymnasijs solum omni in loco quippiã phy[illegible] beat? Neq; vero ignoras [illegible] lum locum esse adeo humil[illegible] quo non sit aliud vel ration[illegible] phye: que vulgo logica vel r[illegible] ralis: que physica dicit: vel ipa oium disciplinaz dña: theologia: imo vero vt recti⁹ loquar: multis locis oẽs simul lectitatur. Quod ꝑfecto institutũ: qu laude: quaue gloria ac maiesta te dignũ sit: alio[illegible] dicio [illegible] dũ relinquo. [illegible] Aristo[illegible] ipse frequenter [illegible] erat soli tus attulero. Ta[illegible] tu docti ab i[illegible]

doctis differre: quantum viuentes a mortuis eruditionemq; inter pspera ornamētū esse: inter aduersa refugiū. Quare bene res nobiscū agit: vt talibus freti studijs: hic ordo ne in minimū quidē errorem vnq; dilapsus sit. Age vero: quot ac q̄les: hac nostra ex officina viri illustrissimi euasere. Quid odij immortales de Alberto illo: q ob insignē eius doctrinā magnus cognomēto vocitatus est dicemus? An nō tibi eū toti terrarū orbi stupore iniecisse videt: qui animantium ac rerū oium naturā secreta ita rimatus est: pinxit atq; naturā ipsam in manibus habuerit? Quid de angelico illo, quē diuinū rectius appellaueris: quas est: gppe qui vires humanas supasse censeat? Cuius doctrina tāti a quouis facienda est: q q ei refragari vorit: sentire sit: vt ait Jnnocētius eritate suspectus. Nec immerito quidē. Eiusmodi nāq; errandi dictādi modus: rōnes suas Aris. faciat iacet fundamē a: asdēq; subinde ostendat vel ac arū litterarū monumentis: el sanctorū doctorum testimonia confirmare. Quibus omnibus efficiat, qui aliter atq; ipe tradiderit sentiant: p̄cipites in vastissimuq; errorū pelagus de uoluantur. Quo circa non possum nō ridere nōnullos: q sese quippiā precioſi nactos arbitrātur quum ei aduersari possunt: quos credo idcirco id prestare: qm̄ tanto viro obtrectasse famā suā diffusum iri putāt. illius: vt reor: imitati exemplū quē grecorū fabule ferūt. Qui cū vulgo esset ignotus t nihil boni possz facinoris excogitare quo nobilis fieret. Diane incēdisse templū: t nullo prodēte sacrilegiuz fertur ipse i mediū p̄cessisse clamitās: sese incēdium subiecisse. Scisscitātibus ephesi p̄ncipib⁹ quā ob causam hoc facere voluisset: respondisse: vt q2 bene non poterā oibus male innotescerē Sed ista missa faciamus: ne t ego virū oi humana laude plane superiorē ieiune laudaucriz: t in his cōmemorandis tēpus oteram: qui nō secus eum: q̄z ignaui fuci mellifluus apes insectant. Quid quoq; de Berno illo: quo nihil est inter theologos subtili⁹? Quid de Joāne caprioli oiuz nostroz aduersantiuz triūphatore? Quē dudū ille terrestre sapiētie diuine pariter t humane domiciliū Thomas Bayetan⁹ breuius disputare docuit. Quid eūdē de vno nc: q ita sibi familiarissimas fecit litteras fecit: vt duo t vi-

ginti volumina in easdē omnis
sapientie pleniſſima edidit: que
nō minoris facimus: quanti si
Cresi ac Crassi diuitias habere
mus? Preteribo Petrum de
Tarantasio. Petrū itez a Pa
lude: vincentium Beluacēsem.
Antoninū florentinū. Raymū
dū decretaliū effectorē. Rayne
rium. Durandū Theutonicum
Joannē Pisanuz. Dominicū
Tolosanū. Guilielmuz. Vora
ginem: innumerosqz alios ma
cte virtute viros: quos ob id si-
lentio inuoluerim: ne te tā aper
ta videar docuisse. Et mihi nā
qz coder bene longus texendus
esset: t difficile nostre critū inue
niret oratio. Nō inde ficcis la-
bris Joannes horū sermonum
archiauctor transeūdus est: qui
suo tēpore adeo verbi diuini dis
seminatione claruit: vt omnem
Italiā maxima vbiqz gentium
cū admiratione pagrando illu-
strauit. Naz erant ei ingēs eru
ditionis suppeller in primis id
genus hominib9 perneceſſaria:
firma latera: plurima leporis in
dicendo: tum patrij tuz artificio
acquisiti copia: vox clara. Scina:
sonora. adeo cum exclamaret. si
cuz minus cernēs: tonitruū pu
tauisses. Qui in vite sue ferme
calce: terū cum iuuante: vt alijs
post se futuris frugi ēet: hos ser
mones tota bonitate refectissi-
mos elaborauit. Quos ego qui
dem cuz viderem Angelū Bri
tannicum viruz ea arte diligen
tia primariū: litteris eneis man
daturū: essentqz vitio scriptoruz
corrupti ac laceri: non potui fa-
cere quin eos a principio t ad fi
nem vsqz percurrerim: eos vt
potui primo nitori ac dignitati
restituens. Vbi offendi vos tā
tam inuectere doctrinam: quā
tam in ea mā quisqz hactenus
fecerit. Vnde non ab re eaz in
opinionez facile adducor: vt cer
te sciam qui horum sermonum
doctrina oblectatus fuerit. h
norem imortalem. vtilitatē m
rimam relaturz. Vnum mod
reliquū est: ita nos geramus: vt
nō min9 nostra dicendi acrim
nia ac lenocinio vos quātū no
tali ac tāto ope hōestastis. T
vero interim pr̄ venerande p
tes erunt: meminisse fratrē
nedictum. tui tuorumqz sem
fuisse forezqz studiosissimu
Vale t me ama.

BIBLIOTECA PUBLICA

¶Tabula omnium sermonuz hoc volumine contentorum.

Dominica i septuagesima. De facilitate boni operandi.
Dñica in.lx. De verbo dei.
Dominica in quinq̃gesima. de diuina z eterna lege.
Feria.ij. De ludo alearum.
Feria.iij. De choreis.
Feria.iiij. De penitentia. Itē z de ieunio.
Feria.v. De cōuersiōe pcōris.
Feria.vi. De gditate z maligni tate peccati.
Sabbato. De maioritate z de prauatione peccati.
Dominica prima q̃dragesime. De superbia.
Feria.ij. De iudicio vniuersali.
Feria.iij. De odio.
Feria.iiij. De malo consensu.
Feria.v. De iudicio temerario.
Feria.vi. De peccato in spiritū [sanctum].
[Sabbato]. De vanagloria.
[Dominica].ij.q̃dragesime. De [tribulatione].
[Feria].ij. De mendatio.
[Feria].iij. De blasphemia.
[Feria].iiij. De adulterio.
[Feria].v. De gula.
[Feria].vi. De periurio.
[Sabbato]. De luxuria.
Dominica.iij.q̃dragesime. De ira Dei.
Feria.ij. De purgatorio.
Feria.iij. De inferno.
Feria.iiij. De honore parentū.
Feria.v. De accidia.
Feria.vi. De sodomia.
Sabbato. De cōtritione.
Dñica.iiij.q̃dragesime. De necessitate cōfessionis. Item de eius impedimentis.
Feria.ij. De auaritia.
Feria.iij. De mercantijs.
Feria.iiij. De vsura.
Feria.v. De symonia.
Feria.vi. De restitutione.
Sabbato. De furto.
Dominica.v. De passione. De contemptu mundi.
Feria.ij. De morte.
Feria.iij. De timore dei.
Feria.iiij. De religione.
Feria.v. De sortilegijs.
Feria.vi. De ambitione.
Sabbato. De hypocrisi.
Dñica.vi. De ramis palmarū. De diuina misericordia.
Feria.ij. De inuidia.
Feria.iij. De ira.
Feria.iiij. De sacrilegio.
Feria.v. De eucharistia.
Feria.vi. De passione domini.
In dies. pasce. De triumphāti resurrectione.
Feria.ij. De elemosyna.
Feria.iij. De patientia.

Finis.

Ambrosius Omnis veritas a quocūq;
dicatq; a spū s̄co. Debet igitur
auditor cōsiderare
q; dicator gerit p̄sonā xp̄i: et
debq; eū audire: et si prodicauer-
rilis rideatq;.

Augustinus

Non minus reus erit q; negligē
ter uerbū dei audierit: q; q; corpꝰ
xp̄i p̄ sua negligētia in terra cade
p̄miserit